Petak, 07.08.2015.

Već nekoliko tjedana nisam ništa upisao u svoj duhovni dnevnik. Bilo je

pokušaja, ostali su nezavršeni članci …

Nekako sam se posvetio DUHOVNOM BOJU U SVAKODNEVNOM

SVJETOVNOM ŽIVOTU.

TU ME GOSPODIN TREBA. TAKO SAM SHVATIO NJEGOVE

ZNAKOVE.

A to je teška borba. Svjedočiti Gospodina tu gdje živim i radim. I nije

samo meni tako. Znam i osjećam, i mnogi mi o tome svjedoče, da je tako

svima onim koji su Gospodina "pozvali" u svoj život, u svoje srce. Koji mu

nastoje predati svoj život na upravljanje.

Lako je reći: "Ja sam svoj život predao Gospodinu na

upravljanje!" Treba to živjeti iz dana u dan.

Znam to. Prolazim to.

Koliko puta samo "padnem" …

Koliko puta samo pomislim da ja nisam za to što nekako osjećam da

Gospodin hoće od mene.

HTIO BI BITI! O KAKO BI HTIO BITI JAKI I ČISTI

KRISTOV SVJEDOK, KRISTOV BORAC!

I KAD MI SE GOSPODIN "OTKRIVA" KROZ MISLI I

SPOZNAJE KOJE MI DAJE, IMAM OSJEĆAJ DA BI MOGAO

PROMIJENITI SVIJET!

A ČIM SE MALO "MAKNE" OD MENE, NE MOGU POBIJEDITI

I ONE NAJOBIČNIJE GRIJEHE A KAMOLI ONE U KOJIMA

SAM NAJSLABIJI.

A ovaj zli i njegovi zli duhovi … kako samo oni "udaraju" kada dobiju i

samo malo prostora.

I nikada nije to na isti način. Pokušaju jednom. Ako uspiju, ponove to još

toliko puta dok ne shvatim da griješim i dok ne pobijedim tu svoju

slabost, moj grijeh.

Ako ne uspiju od prve, onda dolaze uvijek sa novim i novim napadima u

situacijama u kojima ja mislim da sve kontroliram i da tu ne mogu

"pasti".

Sve dok me ne uspiju "prevariti" i ja "padnem" …

Ali, GOSPODIN JE U MOM SRCU! JA SAM GA TU POZVAO! JA

GA ŽELIM U SVOM SRCU!

I ON ŽELI BITI U MOM SRCU!

I tada se ponovno "dižem"! Odem na ispovijed, donosim odluke kako ću

se boriti protiv svojih grijeha i slabosti.

A prije nekoliko mjeseci, započeo sam svoju najveću borbu. Nikad nisam

mislio da će sve to biti moja najveća kušnja, moja najveća slabost, moje

najčešće padanje u grijehe.

I još mi je Gospodin u Međugorju, na klanjanju NJEMU ŽIVOM,

"poručio" da je to samo moj zadatak.

"UZEO" MI JE SINA POD SVOJE OKRILJE …

"DAO" MI JE KĆER SVOJOJ PRESVETOJ MAJCI PO ZAŠTITU …

ALI MI JE ZA SUPRUGU "PORUČIO" DA JE ONA MOJA I DA

TAJ ODNOS MORAM SAM RIJEŠITI.

Kada sam dobio te poruke u misli od Gospodina, nisam ih uopće uzeo

ozbiljno. Bilo mi je to kao normalno, bez neke posebne važnosti.

Mjeseci su tekli a ta Gospodinova poruka u meni je "tinjala". Ja joj baš i

nisam pridavao neku važnost. Bila mi je jasna ali nisam baš vidio što bi ja

još tu nešto posebno trebao učiniti.

Možda i zbog te moje oholosti, najtežeg mojeg grijeha. Nekad imam

osjećaj da sam "obučen" u taj grijeh oholosti, da je kao oklop na meni.

I shvaćam ga, i razumijem što mi drugi dragi ljudi oko mene savjetuju …

Ali kao da to mene ne ide. Kao da bi to trebao činiti netko drugi.

Ispovijedam često te svoje grijehe. Oholost, srditost, osuđivanje,

neopraštanje i druge grijehe koje činim u odnosu prema svojoj supruzi.

Borim se. Padam i teško se dižem.

Koliko mi samo puta u misli dođe što bi sve ona trebala učiniti, kako bi se

ona trebala promijeniti i ponašati, kako ja manje-više sve činim logično i

onako kako treba. Ne ja, ona …. Oholost, oholost, oholost …

I bio sam prošlu nedjelju na Visovcu. Hodočastio mojoj dragoj GOSPI

OD ANĐELA. I ispovjedio se. Posebno ove grijehe u odnosu na moju

suprugu.

A dragi svećenik mi je rekao da moram MIJENJATI SEBE. U ODNOSU

PREMA SVOJOJ SUPRUZI. Znam da mi je Gospodin kroz njega govorio

ali sam ga tako teško shvaćao i prihvaćao. Tako su mi teško njegove riječi

dolazile do srca i duše. Jer mi je moja oholost govorila da se ja nemam

što posebno mijenjati.

Zli me uvjeravao da sam ja dobar, da sam sve svoje dobro učinio, da bi

se ona trebala mijenjati …

Ja sam kao kroz maglu osjećao, trudio sam se u to uvjeriti, da moram tu

tražiti svoje odgovore, da dobivam toliko znakova ali ih nisam spreman

prepoznati i prihvatiti.

RADI ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH DUHOVA KOJI HRANE MOJU

OHOLOST I SEBIČNOST.

O kakva se samo borba razvila u meni i oko mene!

A Gospodin mi je i dalje slao svoju pomoć na razne načine. Znakovi su

dolazili i ja sam prepoznavao i pokušao u njima pronaći svoje odgovore,

svoju snagu da se mijenjam.

I tako je došao jedan razgovor sa jednom dragom sestrom u vjeri, koja

prolazi kroz teške borbe u svojem braku. Povrijeđena, prevarena ali sa

ljubavlju u srcu prema svojem mužu.

Ispričao sam joj svoje borbe. I da ljubim svoju suprugu. I da joj nastojim

na razne načine pokazati svoju ljubav.

I nastojao sam ne pričati o svojoj supruzi i tome što ona čini, ili ne čini.

To je njezino. To me samo vodilo u grijeh osuđivanja, ogovaranja,

neopraštanja …

Nastojao sam pričati o tome što ja činim i što bih još mogao učiniti.

A ona me u jednom trenutku upitala da kako joj ja pokazujem svoju

ljubav. Ja sam joj rekao da na razne načine. I nabrojao sam neke od njih.

A ona me upitala da koliko puta na dan stavim na svoju suprugu

ruku. Onako neobavezno, sa ljubavlju. Bez da očekujem išta

zauzvrat.

Da koliko ju puta tokom dana zagrlim. Ma samo na kratko, s

ljubavlju, zaštitnički.

Koliko joj puta poljubim tokom dana, tokom tjedna …

Pokušao sam se braniti, nabrajajući neke situacije gdje sam, po svojem

mišljenju, pokazao svoju ljubav prema svojoj supruzi. Ona se nije dala. I

dalje me pitala iste stvari.

NJEZINE RIJEČI I PITANJA "ZABIJALE" SU SE U MOJ OKLOP

OHOLOSTI, SEBIČNOSTI, OSUĐIVANJA …

TO O ČEMU JE ONA PRIČALA, TO JE BILA PRAVA LJUBAV.

TAKO MALE SITNICE A TOLIKO JAKA LJUBAV U NJIMA.

A JA SAM TOGA IMAO MALO ILI NIŠTA.

PONIZNOST I LJUBAV ZLI MRZI IZNAD SVEGA. I BJEŽI OD

NJIH. I NASTOJI IH SPRIJEČITI KOD SVAKOG ČOVJEKA.

BOG JE LJUBAV.

BOG JE BIO PONIZAN KADA JE SLUŽIO ZA NAS I OTKUPIO

NAŠE GRIJEHE.

ZLI TU NIŠTA NE MOŽE I NIJE MOGAO.

ŠTO MI VRIJEDI VJERA BEZ LJUBAVI, BEZ PONIZNOSTI!

NIJE DOVOLJNA SAMO LJUBAV PREMA GOSPODINU. ONA JE

SVE, POČETAK I KRAJ I VJEČNOST.

Ali između toga postoji naš zemaljski život i ljudi koje nam Gospodin

šalje na naš životni put.

I upravo se tu moramo pokazati. To nam je priprema, to nam je temelj

za vječni život.

LJUBITI BOGA I LJUBITI BLIŽNJEGA SVOGA!

A ljubiti bližnjega svoga treba tamo gdje je najteže! Tek tada možemo biti

barem malo slični našem LJUBLJENOM GOSPODINU ISUSU KRISTU.

Pomislim da sve znam o ljubavi, a onda mi je tako teško pokazati te male

znakove ljubavi prema svojoj supruzi. Jer me zli stalno uvjerava da bi ona

to i k tome slično trebala pokazivati prema meni.

A naš LJUBLJENI GOSPODIN nam je lijepo rekao da trebamo ljubiti

one koji možda nas i ne ljube.

Jer, kakva nam plaća ako ljubimo samo one koji i nas ljube …

Rekao je da trebamo ljubiti bez čekanja da dobijemo nešto za uzvrat,

nesebično …

DA TREBAMO LJUBITI DRUGE OKO SEBE TAKO KAKO JE ON I

NAS LJUBIO…

KAKO JE TO TEŠKO …

A OPET, KAKO TO MOŽE POSTATI LAKO AKO SE SAMO

USREDOTOČIMO NA ONO ŠTO MI MOŽEMO UČINITI, NESEBIČNO.

Kako zli i njegovi tu imaju uspjeha da nas drže u grijehu osuđivanja,

ogovaranja, sebičnosti, oholosti, kada MI SVOJU LJUBAV DAJEMO

DRUGIMA OČEKUJUĆI OD NJIH DA I ONI NAMA DAJU ISTO ILI

VIŠE.

Dok ovo pišem, tako mi je sve jasno i čisto što trebam činiti …

Ostaje mi samo borba iz dana u dan protiv zloga i njegovih napasti.

Borba da učim ljubiti nesebično. Borba da se UČIM LJUBITI ONAKO

KAKO NAS JE GOSPODIN DAVNO UČIO.

Kako je to teško …

O MOJ LJUBLJENI GOSPODINE, NAUČI

ME LJUBITI!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.